

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ඔබගේ දැසින් දකින සෑම දෙයක්ම අමතක කර දමන්න. සියලුම ශාරීරික ජීව අමතක කර, අශාරීරික පියා සිහි කිරීම පුහුණු වන්න.

ප්‍රශ්නය: ඔය දරුවන්ගේ මුව, හක්තියෙන් නොව, දැනුමින් මිහිරි වන්නේ ඇයි?

පිළිතුර: 1. හක්ති මාර්ගයේ මිනිසුන් පවසන්නේ, දෙවියන් සෑම තැනකම සිටින බවයි. ඔහු සර්ව ව්‍යාප්ත බව හැඳින්වීමෙන්, පියා සහ උරුමය පිළිබඳ සංකල්පය තව දුරටත් නොමැත, එහිදී ඔබගේ මුව මිහිරි විය නොහැක්කේ ඒ නිසයි. ඔය දරුවන් දැන් සෙනෙහසින් 'බාබා' කියයි, එබැවින් උරුමය සිහි වෙයි. ඔබගේ මුව දැනුමින් මිහිරි වන්නේ මේ නිසයි.

2. හක්ති මාර්ගයේ කිසිම හඳුනාගැනීමක් නොමැතිව, ඔබ සෙල්ලම් බඩු සමග ක්‍රීඩා කරමින් හිඳ ඇත, එබැවින් ඔබගේ මුව මිහිරි වන්නේ කෙසේද?

ගීතය: ශිවාට නමස්කාර වේවා.

මිමි ශාන්ති. 'ශිවාට නමස්කාර වේවා' හෝ 'නමස්තේ' යැයිද කිව හැක. කෙනෙක් සෑම විටම තම ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ට 'නමස්තේ' කියයි. මනුෂ්‍යයන්ගේ බුද්ධියේ යෝග්‍යතාව, පාරිශුද්ධකරු පියාට සම්බන්ධ වී නැත. ඉන්නේ, අපවිත්‍ර අය පිවිතුරු කරන, එක්කෙනෙක් පමණයි. ඔවුන් ඔහුට පවසන්නේ: ශිවාට නමස්කාර වේවා. ශිවා අශාරීරික බවත් ඔබගේ බුද්ධියට ඇතුළු වෙයි. ඔබට ශංකර්ට ආචාර කිරීමට සිදුවූයේ නම්, ඔබ කියන්නේ, 'ශංකර් දේවතාවට නමස්කාර වේවා' කියා. 'ශිවාට නමස්කාර වේවා' යැයි පැවසීම, 'ශංකර් දේවතාවට නමස්කාර වේවා' යැයි පැවසීමට වඩා වෙනස්ය. ඔවුන් පවසන්නේ: බ්‍රහ්ම දේවතාවට නමස්කාර වේවා. බ්‍රහ්මා සිටින්නේ මෙහිය. ඔහු සුක්ෂම කලාපයේ වැසියෙක් වන තුරු, ඔහුට දේවතාවක් කියා ඇමතිය නොහැක. මෙහි, ප්‍රජාපිතා, ප්‍රජාවගේ පියා, සිටියි. ඔහු ප්‍රජාපිතා මෙන්ම, මනුෂ්‍ය ශරීරයක් තුළ සිටින තාක්, ඔහුට දේවතාවක් ලෙස හැඳින්විය නොහැක. දේවතාවන් යනු සුක්ෂම කලාපයේ හෝ නව ලෝකයේ වාසය කරන අයයි. මින් ඔප්පු වන්නේ, ඔහු මෙකල, ප්‍රජාපිතා ලෙස සිටින තාක්, ඔහුට දේවතාවක් යැයි කිව නොහැකි බවයි. ඔබද මෙකල බ්‍රහ්මයන් ලෙස හැඳින්වෙයි. කෙසේවෙතත්, ඔබ දිව්‍යමය බුද්ධි ඇති අය වීමට උත්සාහ දරනවා, එනම්, දේවතාවන් වීමට. දේවතාවන්ගේ වර්ණනාව වන්නේ: සියලු ගුණධර්ම වලින් පිරිසුන්... මෙය, බ්‍රහ්ම, විෂ්ණු හෝ ශංකර්ගේ වර්ණනාව විය නොහැක. සියලුම මනුෂ්‍යයන්ගේ වර්ණනාව, දේවතාවන්ගෙන් වෙනස්ය. ජනාධිපති, ජනාධිපති වන අතර ඔහුට ඔහුගේම වර්ත කොටස තිබෙන අතර, අගමැතිට ඔහුට අයත් වර්ත කොටස තිබේ. නාටකයේ එක් එක්කෙනාට වෙනස් වර්තයක් තිබේ. ඔබ 'ශිවාට නමස්කාර වේවා' කියන විට, ඔබ එය පවසන්නේ ශිව බාබාට පමණයි. 'බ්‍රහ්ම දේවතාවට නමස්කාර වේවා සහ විෂ්ණු දේවතාවට නමස්කාර වේවා' කියා පැවසීම වෙනස්ය. ඔබ ශිව බාබාට එසේ නොකියනු ඇත. ශිවා සහ සැලිගුම සිටින බැවින්, ඔබ ඔහු ගැන පවසන්නේ, පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය, ශිවා කියාය. ඔවුන් සැලිගුම කුඩා ලෙසත් ශිවා, විශාල පිළිරුවක් ලෙසත් පෙන්වයි. කිසිවෙකුට කුඩා හෝ විශාල විය නොහැකි බව, බාබා විස්තර කර දී තිබේ. ඔහු, පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය, දෙවි පියාණන් ලෙස හැඳින්වෙයි. ඔවුන් ඔහුට එසේ අමතන්නේ ඇයි? සැලිගුම ජීවත්ම, ශිවාට 'බාබා' කියා අමතයි, එනිසා ඔහු දිව්‍යලෝකයේ නිර්මාණකරු බැවින්, ඔවුන්ට නිසැකයෙන්ම පියාගෙන් උරුමය හිමි වෙයි. පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය, ආදි සනාතන දෙවි දේවතා ධර්මයේ නිර්මාණය, අනිවාර්යෙන්ම නිර්මාණය කරන්නට ඇති. වෙනත් කිසිවෙකුට එය නිර්මාණය කළ නොහැක. පියා සෑම තැනකම සිටින බව පැවසීමෙන්, උරුමයේ සෑම නමක් හා සලකුණක්ම නැති වී තිබේ. ඔවුන් පවසන්නේ, දෙවියන් සර්ව ව්‍යාප්ත බවයි, ඔහු සෑම තැනකම සිටින බවයි. ඔහුගේ නමින් ඔවුන් කරන දිවුරුමද බොරුවකි. ඔවුන් පවසන්නේ: මා සලකන්නේ, දෙවියන්, පියා, සෑම තැනකම සිටින බවයි, එබැවින් ඔවුන් පියාව නොහඳුනයි. දෙවියන් දැන් මෙහි පෙනී සිටින බව ඔය දරුවන් දන්නවා. සැබවින්ම ඔහු පරමාත්ම ජීවයයි. ඔහුගේ වර්ණනාව අසභ්‍යයයි, අනෙක් සියලු දෙනාගේ වර්ණනාවෙන් වෙනස්ය. ඔහු සත්‍ය වශයෙන්ම අශාරීරික වන අතර ඔහුගේ නම ශිවය. ඔහුට කිසිදා ශාරීරික නමක් නැත. අන් සෑම කෙනෙකුටම ශාරීරික නම් තිබේ. උපරිත් උපතට ඔවුන්ගේ ශරීරවල නම් වෙනස් වෙයි. කෙසේවෙතත් ජීවත්ම, ජීවත්මයි. මනුෂ්‍යයන්ගේ නම් වෙනස් වෙයි. ඔවුන් මෙසේ කියනු ඇත: මා පිටට ගිය ජීවයේ නමින්, ජීවයකට ආහාර කවනවා, එබැවින් ඔවුන් සිහි කරන්නේ එම කෙනාවයි. කෙසේවෙතත් එම ජීවයගේ සිරුර පුළුස්සා ඇති අතර, ඉතිරිව තිබෙන්නේ ජීවය පමණයි, එබැවින් ඔවුන් ජීවයට ආහාර කවයි. ඔවුන් පවසන ආකාරයෙන් ජීවත්ම, ක්‍රියාවන්හි එලයේ බලපෑමට හසු නොවී තිබෙන්නේ නැහැ. පියා මෙහි අසුන්ගෙන පහදා දෙන්නේ: කෙනෙක් ඔහුගේ හෝ ඇගේ සිරුර හලා දමන විට, සිරුර අවසන් වෙයි, එසේ නම් ඔවුන් කවන්නේ කාටද? ඔවුන් ජීවයට කවන නමුත් ඔවුන්ගේ බැඳීම තවම තිබෙන්නේ එම සිරුරටයි. මෙහිදී බාබා පවසන්නේ: කිසිවෙකුගේ සිරුරට ඔබ තුළ බැඳීමක් නොතිබිය යුතුයි. බැඳීම් මුළුමනින්ම විනාශ කළ අය වන්න. ඔබගේ බුද්ධියෙන් සිරුරු පිළිබඳ සෑම අවධානයක්ම ඉවත් කළ යුතුයි. ඔබගේ දැසින් දකින සෑම දෙයක්ම දැන් අමතක කළ යුතුව තිබේ. පියා පවසන්නේ: සරලව මා සිහි කරන්න. මට සිරුරක් නැහැ, අපහසුතාවය මේ නිසයි. කෙනෙක් විවාහ ගිවිසගත් විට, ඇය මුද්දක් පලඳියි. ඔහු අශාරීරික වන අතර ඔහුට රූපයක් නැත. ඔබට පැළඳීමට ලබාදෙන විවාහ ගිවිස ගැනීමේ මුදුව, අශාරීරික ශිව බාබා සිහි කිරීම පිණිසයි. මෙය යම් අළුත් දෙයකි. කෙනෙක් මිය යන විට, ඔහු අවසන් බව ඔබට වැටහෙයි. එසේ නම් ඔවුන් මිය ගිය ප්‍රාණකාරයාට ආහාර පුදන විට, ඔවුන් කවන්නේ කාටද? ජීවත්මය නිසැකයෙන්ම පැමිණෙයි. ජීවත්මය සංස්කාර රැගෙන යයි. මෙසේ පැවසුවේ කවුද? මෙය ලුණු රසයි, මෙය පැණි රසයි? ජීවත්මය පවසන්නේ: මෙය තිත්ත බව මට දැනුනා. මගේ කන් බිහිරියි. මට හිස රදයක් තිබේ. එසේ පවසන්නේ කවුද? මිනිසුන්ට මෙය අමතක වී ඇත. පියා විස්තර කර දෙන්නේ: සතුට සහ දුක අත්විඳින්නේ ජීවත්මයයි. අහෝග්‍යා (අත්දැකීම් වල බලපෑම ඉක්මවා සිටීම) වන්නේ පියා පමණයි. පියාම මෙහි අසුන්ගෙන ඔබට ජීවත්ම ගැන දැනුම ලබා දෙයි. ලොකුම අනුවණකම වන්නේ ජීවයක්, පරම ජීවය බව පැවසීමයි.

ලෝකය පුරාම ඔවුන් පවසන්නේ, දෙවියන් සෑම තැනකම සිටින බවයි, එබැවින් ඔහු සිහි කිරීමෙන් ඔවුන්ට ලැබෙන ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? බැතිමතුන් ඔහු සිහි කරන නමුත්, ඔහුගෙන් කුමක් ලබාගත හැකිද කියා කිසිවෙක් නොදනී. ඔහු සෑම තැනකම සිටින බව කීමෙන් යමක් ලැබීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. රකුසු උපදෙස් පිළිපැදීමෙන් මිනිසුන් ඇද වැටී තිබේ. ශ්‍රීමත් ඒකායන පියාගේ පමණයි. ඔබට රකුසු උපදෙස් ලබාදෙන්නේ රාවන වන අතර, ඔහුගේ උපදෙස් පිළිපැදීමෙන් මිනිසුන් නොකඩවා එකිනෙකාට දුක් දෙයි. ඔබ දැන් දේවමය සමාජයයි, එකිනෙකාට සතුට ලබා දෙන අයයි. පියා සියලු දෙනාටම සතුට පිරිනමන කෙනාය. මිනිසුන් තමන්ට 'සර්වෝදයේ නායකයා' (සියලු දෙනා කෙරෙහි දයාව ඇති කෙනා) ලෙස හඳුන්වාගනී, නමුත් සියලු දෙනාගේ අධිපති, නිර්මාණකරු ලෙස හැඳින්වෙන්නේ දෙවියන් පමණයි. 'සර්ව' යනු ලෝකයේ සියලු දෙනාය. එබැවින් ප්‍රධාන දේ වන්නේ සර්ව ව්‍යාප්තිය පිළිබඳ සංකල්පය ඉවත් කිරීමයි. සෑම කෙනෙක්ම පියා සිහි කරයි. බැතිමතුන්ට අවශ්‍ය වන්නේ, දෙවියන් පැමිණ ඔවුන්ට යමක් ලබා දීමයි. පියා අනිවාර්යෙන්ම යමක් ලබා දුන්නා. නිර්මාණකරු, නිර්මාණය සිදුකරන්නේ නම්, ඔහු අනිවාර්යෙන්ම යමක් ලබා දෙයි නේද? බාබා ඔබට දිව්‍යලෝකයේ ආධිපත්‍යය ලබා දෙයි. ඔබ එම පියාව අමතක නොකළ යුතුයි. මෙයට උත්සාහයක් අවශ්‍යයි. ඔය දරුවන්ට දුන් නුවණ තිබෙන අතර ඔබ බුද්ධිමත්ය. පෙර ඔබ බොහෝ අනුවණ විය. පියා සෑම තැනකම සිටින බව කීමෙන් ඔබට කිසිවක් නොලැබෙයි. ඔහු පරමාත්ම පියා බව, ප්‍රථමයෙන්ම පියා ඔබට ඔප්පු කරයි. භෞතික පියෙකුට 'පරමාත්ම' යන වචනය භාවිත නොකරයි. පරම දනව්වේ, එපිට ස්ථානයේ, වාසය කරන ඒකායන කෙනා, පරමාත්ම පියාය. පරමාත්ම කෙනා ඔහුයි. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ බිජය, ඔහු පමණයි. පියෙක් බිජයකි. ඔහු බිරිඳක් හදා ගන්නා අතර ඇය සමග නිර්මාණයක් බිහි කරයි. ශිව බාබා පවසන්නේ: මා මෙම කෙනාව හදාගන්නවා. එය, භෞතික නිර්මාණයක් වන අතර මෙම නිර්මාණය, මුළුයෙන් උපන් එකකි. මෙම බ්‍රහ්මා, මගේ භාර්යාව වන නමුත් ඔහුට පිරිමියෙකුගේ ඇඳුම තිබේ. මා ඔහුට හදාගන්නවා. මා මෙම කෙනාගේ මුළු තුළින් ඔබට උපත ලබා දෙනවා. ඔබ දැනටමත් ශිව බාබාගේ දරුවන් වන නමුත්, බ්‍රහ්මාගේ මාර්ගයෙන් ඔහු ඔබට නව උපතක් ලබා දී තිබේ. ඔබ පවසන්නේ: මවත් ඔබයි, පියාත් ඔබයි. එම කෙනා අභාරීරිකයි. ඔහු මව වන්නේ කෙසේද? මෙය වටහාගැනීමට ඉතා සියුම් බුද්ධියක් අවශ්‍යයි. පියා, නිර්මාණකරු ලෙස හැඳින්වෙයි, එසේනම් ඔහු නිර්මාණය කරන්නේ කෙසේද? ජගදම්බා, සරස්වතී ලෙස හැඳින්වෙන කෙනා, බ්‍රහ්මාගේ දියණිය, මුළුයෙන්-උපන් නිර්මාණයක් ලෙස සිහි කෙරෙයි. එසේනම් ඇය මව ලෙස හැඳින්විය යුතුද, නැත්නම් මෙම කෙනා එලෙස හැඳින්විය යුතුද? සැබවින් මෙම කෙනා (සකාර් බාබා) මවයි, නමුත් ඔහුට පිරිමි ශරීරයක් තිබෙන නිසා, ඔහුට මව්වරුන්ගේ භාරකාරීත්වය ලබා දෙන්නේ කෙසේද? ඒ සඳහා උපකරණය ලෙස ජගදම්බා පත් වී ඇත්තේ ඒ නිසාය. පියා පවසන්නේ: මා මෙම කෙනා තුළට ඇතුළු වී ඔහුට හදාගන්නවා. එවිට ඔබ පවසන්නේ: අප බ්‍රහ්මාගේ මාර්ගයෙන් දෙවියන්ගේ දරුවන් බවට පත් වී තිබේ. දෙවියන් අපගේ දාදා (සීයා) ය. මෙම දේවල් ග්‍රන්ථ ශාස්ත්‍රවල සඳහන් වී නැත. ඒ සියල්ල හක්තියේ සෙල්ලම් බඩුය. ක්‍රිඩා භාණ්ඩ වලින් මිනිසුන්ගේ මුව මිහිරී වන්නේ නැත. මෙහිදී, පියාගෙන් ඔබගේ උරුමය ලබා ගැනීමේ ආකර්ෂණය ඔබට තිබේ. ඔහු සර්ව ව්‍යාප්ත බව කීමෙන්, කිසි කෙනෙකුගේ මුව මිහිරී වන්නේ නැත. ලොව සෑම තැනකම ඔවුන්ට සර්ව ව්‍යාප්තියේ සංකල්පය තිබේ. මෙකල, මා ගැන මතකය තිබෙන්නේ, මගේ දරුවන්ගේ බුද්ධිය තුළ පමණයි. එවිට මිනිසුන් ලියා ඇත්තේ මා සර්ව ව්‍යාප්ත බවයි. සියලුම මනුෂ්‍යයන් මා සිහි කරන නමුත්, ඔවුන් මා නොහඳුනයි, එබැවින් ඔවුන් ඇරුන බොහෝ වෙනස් කර ඇත. ඔවුන් ලඟුව, සර්පයෙක් බවට පත් කර ඇත. පියා දැන් පවසන්නේ: වෙනත් කිසිවෙක් නොව, මා සිහි කරන්න. මින් අදහස් වන්නේ මා සෑම තැනකම සිටින බව නොවෙයි. ඔබ බාබා සිහි කරන බව, ඔය ජීවත්ම දන්නවා. එබැවින් 'සර්ව ව්‍යාප්ත' යන වචනයේ ඇරුනෙහි වෙනසක් තිබේ. මෙයත් නාටකයේ ඉරණම වන අතර එම දේම නැවත වරක් සිදුවෙයි. එය සිදුවිය යුතුයි. දැන් සිදුවී ඇති කුමක් වුවත්, රුගත කර ඇති අතර, එය නාටකය ලෙස හැඳින්වෙයි. මෙම නාටකය සදාතනිකව පෙර නියම වූවක් වන අතර එහි කිසිදු වෙනසක් විය නොහැක. නාටකයට අනුව, පිංතූර ආදිය, දරුවන්ගේ මාර්ගයෙන් සාදා තිබේ. මෙම කෙනාමත් පවසන්නේ: මා කිසි දෙයක් දැන සිටියේ නැත. පියා දැන් මට දිව්‍යමය දර්ශනයක් ලබා දී තිබේ. දිව්‍යමය දර්ශන පිරිනමන්නා ඔහුයි. ඔහු අඛණ්ඩව නව පිංතූර නිර්මාණය කිරීම දිරිගන්වයි. වරක් එකක් සැදූ විට, නව කරුණක් ලබා දෙයි, එබැවින් පිංතූරය නිවැරදි කළ යුතුයි. 'බ්‍රහ්මා' යන වචනය ඉදිරියෙන් ඔබ අනිවාර්යෙන් 'ප්‍රජාපිතා' යන වචනය ලිවිය යුතුයි, නැතහොත් මිනිසුන්ට කිසි දෙයක් නොවැටහෙයි. මුළුයෙන්-උපන් නිර්මාණය: යැයි කියයි. එබැවින් ඔබ ඔහුගේ දරුවන් වෙයි. බ්‍රහ්මාගේ දරුවන්, බ්‍රහ්මනයන්. ඔබ ප්‍රායෝගික ලෙසින් බ්‍රහ්මා සහ ශිවාගේ දරුවන් බව ඔය දරුවන් දන්නවා. පළමු දේ පියා සහ උරුමයයි, එබැවින් ඔබගේ මුව එවිට මිහිරී විය යුතුයි. පියා, දෙව්ලොව නිර්මාණකරුයි, එබැවින් ඔබට අනිවාර්යෙන් එම උරුමය හිමි විය යුතුයි. යම් කෙනෙක් එය හිමි කර නොගන්නේ නම්, ඔහු ඔබගේ දේවතා ධර්මයට අයත් නැති බව, ඔබට වටහාගත හැක. පැමිණ වටහාගන්නේ, දේවතා තත්ත්වයක් හිමි කරගැනීමට සිටින අය පමණයි. ප්‍රධානතම දෙය පාරිශුද්ධත්වයයි. පිවිතුරුව රැඳී නොසිට, රක්ෂා බන්දන් (ආරක්ෂාවේ බන්දනය) තිබිය නොහැක. ඔබ පියාට පොරොන්දු වන්නේ: බාබා, පිවිතුරුව රැඳී නොසිට, අප ඔබ වෙතට පැමිණෙන්නේ කෙසේද? ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමෙන් ඔබ අනිවාර්යෙන් උසස් වෙයි. ඔබ එය වන්නේ ස්වර්ණමය යුගයෙහි නොවෙයි. ඔබ අනිවාර්යෙන් එය විය යුත්තේ කලී යුගයෙහිය. පියා පැමිණ ඔය දරුවන්ට දිව්‍යලෝකයේ උරුමය ලබා දෙන්නේ, සංගම යුගයෙහි පමණයි, එනම් එය කලී යුගයේ අවසානය සහ ස්වර්ණමය යුගය අතර සංගමයෙහිය. භාරතයේ නාමය විශාල ලෙස කිරීමෙන් කෙරෙයි. සත්‍ය දේශය වන්නේත් මුසාවේ දේශය වන්නේත් භාරතයයි. ස්වර්ණමය යුගයෙහි වෙනත් දේශ නොතිබෙයි. අනෙක් සියලුම භූමි විනාශ වන සුළුයි. සදාතනික පියා නැවත පැමිණ ඇති නිසා, මෙය අවිනාශී භූමියයි. සිදුව ඇති ධර්මය ස්ථාපිත කිරීමේ ක්‍රියාවලිය, නැවත වරක් කල්පයකට පසුව සිදුවෙයි. පියා ඔබට එවන් උරුමයක් ලබා දෙයි. වඩාත්ම ආදරණීය පියා ඔහුයි.

ඔබගේ පවුලේ අය සමග නිවසේ වාසය කරන අතර, ගෘහ මාවතට අයත් වන ඔබ සියලු දෙනාම අභිචාර්යයන් පිවිතුරු විය යුතුයි. හුදකලා මාවතට අයත් සන්යාසිතයෝ ආගම, වෙනස්. ඇත්ත වශයෙන් වෙනත් බොහෝ විවිධ ආගම් තිබේ. ඔවුන් දිව්‍යලෝකයට නොයයි. අපගේ ආගමට අයත්ව සිට, වෙනත් ආගම් වලට හැරී ඇති අය, මතුවෙයි. ඔබට දැන් බොහෝ දෙනුම ලැබී ඇත. ඔබගේ තෙවැනි ඇස විවෘත වී ඇත. ඔබ ත්‍රිකාලදර්ශී වෙමින් සිටිනවා. ඔය බ්‍රහ්මන්යන් හැර වෙනත් කිසිම මනුෂ්‍යයෙක් ත්‍රිකාලදර්ශී නොවෙයි. දේවතාවන් පවා ත්‍රිකාලදර්ශී නැත. පියා පවසන්නේ: මා ඔය සෑම කෙනෙකුටම තෙවැනි ඇසක් ලබා දී, ඔබට පෙනීමට මගපාදයි. ඔබගේ තෙවැනි ඇස දැන් විවර වන බව ඔය දරුවන් දන්නවා. මුළු ලෝකයේම මූල, මැද සහ අවසානය පිළිබඳ දෙනුම, පියාට තිබෙන සේම ඔහුගේ දරුවන් වන අපද බාබාගෙන් දෙනුම ලබාගෙන තිබේ. මින් අදහස් වන්නේ අපි අධිපති දෙනුමේ සාගර බවට පත්වෙමින් සිටින බවයි. වෙනත් කිසිම කෙනෙක් අධිපති දෙනුමේ සාගරයක් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ නැත. කෙසේවෙතත්, ඔබවද දෙනුමේ සාගර ලෙස හැඳින්විය නොහැක: ඔබ දෙනුමේ ගංගාවන්ය. අර්ජුන ඊතලයක් වීද, ගංගා නදිය මතු වූවා නොවෙයි, එමෙන්ම ගවමුඛයකින් ජලය මතුවන්නේද නැත. ගංගා නදිය එහි එන්නේ කෙසේද? අත් දෙකක් තිබෙන ඔබ සහ ඔවුන් පෙන්වා ඇති, අත් සතරක් සහ හයක් ඇති ජගදම්බා අතර විශාල වෙනසක් තිබේ. ඔය දරුවන් බොහෝ විස්තර කළ යුතුයි. සමහර දරුවන් පවසන්නේ ඔවුන්ට බාබා සිහි කිරීමට නොහැකි බවත් තමන් ජීව බව සලකන්නේ නැති බවත්, ඔවුන්ට නැවත නැවතත් අමතක වන බවත්ය. ඔබ පියා සිහි නොකරන්නේ නම්, ඔබට උරුමය හිමි වන්නේ කෙසේද? බාබා පවසන්නේ: නිරන්තරයෙන් මා පමණක් සිහි කරන්න, එවිට එම යෝගා බලයෙන් ඔබගේ පාපයන් අහෝසි වෙයි. ඔබ බාබා සිහි නොකරන්නේ නම්, ඔබට මමා සහ බාබාගේ සිහසුනේ අසුන් ගැනීමට නොහැකි වෙයි. එවන් අය නොවටිනා අය ලෙස හැඳින්වෙයි. වටිනා දරුවන් නිරන්තරයෙන් පියා සිහි කිරීමට නොකඩවා බොහෝ සේ උත්සාහ දරයි. ඔබ අවසානය දක්වාම එය කළ යුතුයි. ඔබ පියාව වැඩියෙන් සිහි කරන තරමට ඔබ වැඩියෙන් උපයා ගනී. ඔබගේ දවසේ චාරිචාව ලියන්න. මූලිකත්වය ගන්නා අය අර්ජුනය. උරුමකරුවන් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ එවන් ජීවත්ම පමණයි. අච්චා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උද්‍යානක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණිය සඳහා සාරාංශය:

1. දේවමය උපදෙස් වලට අනුව එකිනෙකාට සතුට ලබාදෙන්න. කිසි කෙනෙකුට, කිසි විටෙක දුක් නොදෙන්න. පියා හා සමානව, සතුට පිරිනමන්නෙක් වන්න.
2. එම සිරුරු වලින් ඔබගේ බැඳීම් ඉවත් කර, බැඳීම් විනාශ කරන්නෙක් වන්න. වටිනා දරුවෙක් වී, නිරන්තරයෙන් පියා සිහි කිරීමට උත්සාහ දරන්න.

වරදානය: ඔබ ආධිපත්‍යයේ අවිනාශී තිලකය පැලඳගෙන, සෑම දෙයක්ම පියාට භාර දීමෙන්, සංගම යුගයේ ආධිපත්‍යය අත්දකින්නවා.

මෙකල ආධිපත්‍යයක් ලැබෙන්නේ, මුදල් පරිත්‍යාග කිරීමෙන් හෝ වන්දයක් මගින් වන නමුත්, පියාම ඔබ සෑම දරුවෙකුට රාජධානියේ තිලකය ලබා දී ඇත. සැහැල්ලු අධිරාජ්‍යයෙක් වීම ඉතා හොඳ ස්ථිතියකි. ඔබ සෑම දෙයක්ම පියාට භාර කර ඇති බැවින්, සෑම දෙයක් ගැනම සැලකිලිමත් වන්නේ කවුද? පියාය. කෙසේවෙතත්, ඔබද අධිකාරීත්වයෙන් සුළු ප්‍රමාණයක් හෝ ඔබගේම මනසේ උපදෙස්, තමන් තුළ කොහේ හෝ සහවා තබා නොගන්න. ඔබ ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්නේ නම්, ඔබ සෑම දෙයක්ම පියාට භාර කර ඇත. ඔවුන්ගේ අවංක හඳවත් වලින් සෑම දෙයක්ම පියාට භාර කරන එවන් දරුවන්, දවිත්ව සැහැල්ලුවෙන් සිටින අතර ඔවුන්ට ආධිපත්‍යයේ අවිනාශී තිලකය තිබේ.

පාඨය: සෑම වැකියක්ම මහා ශ්‍රේෂ්ඨ වැකියක් බවට පත් කරන්න. කිසිදු වදනක් අපතේ නොයන විට, ඔබ අධිපති සන්තුරු කෙනෙක් ලෙස හැඳින්වෙයි.

*** ඔම් ශාන්ති ***